

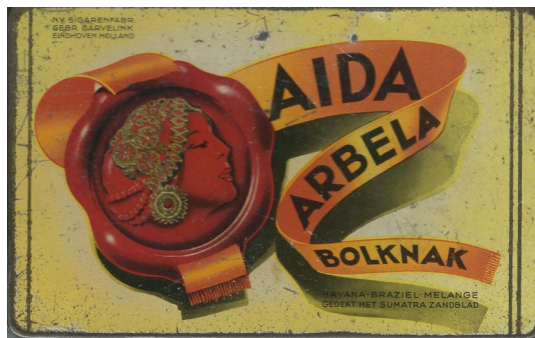
Familiearchieven

Ton Boswerger

Zoals vaker ging ik ook deze woensdag weer naar het HIP. Gezellig een aangekleed kopje koffie, even bijpraten, een paar overcomplete bidprentjes bij de nieuwe eigenaar afleveren en enkele correcties aanbrengen. Een paar hand- en spandiensten verlenen en even in het postvakje kijken. En daar lagen, geschonken door een voor mij onbekende schenker, een oud sigarenblikje en een door de tand des tijds getekend kartonnen doosje. Daarvoor natuurlijk onze hartelijke dank. Wij zijn daar altijd blij mee!

Mijn eerste gedachte was om uit te zoeken wie de schenker was maar met deze schenking thuis zag ik daar weer van af. Een uitdaging! Eens kijken of ik daar met eigenlijk weinig meer dan mijn labtop iets verder mee zou kunnen komen. Omdat ik dat zelf leuk vind, om daar de nog onbekende schenker mogelijk een plezier mee te kunnen doen en omdat ik dan aan de redactie van *Boorn & Boerschop* weer een stukje kan sturen.

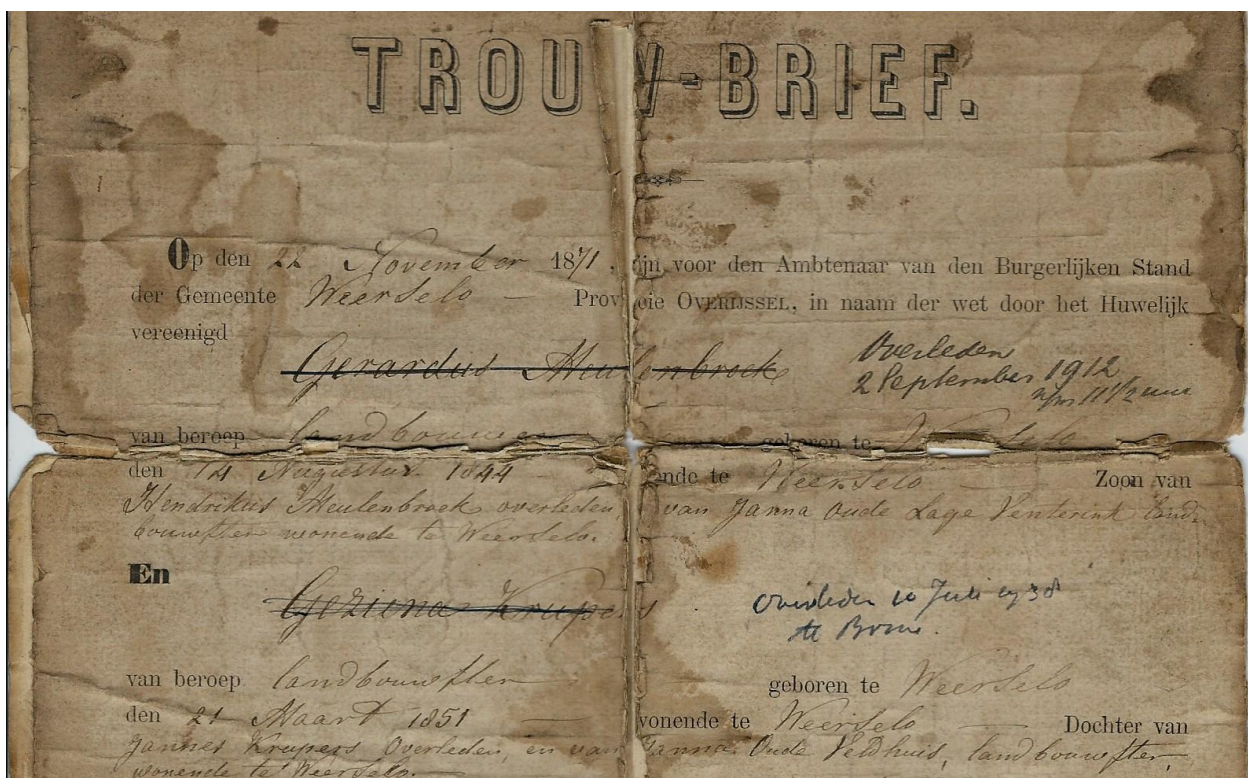
Wat zat er nou zoal in dat blikje? Allereerst de restanten van wat ooit een trouwbrief uit 1871 was geweest. Nog nauwelijks leesbaar, destijds gedrukt door Sneldruk J.T. Sommer-Almelo, met het gezin van Gerardus Meulenbroek en Gezina Krupers en

Het sigarenblikje bevatte een bijzondere inhoud.

hun acht in Weerselo geboren kinderen. Er zat ook een bidprentje bij: Marie Oude Kamphuis-Kemna, getrouwd geweest met Herman Gerhardus Oude Kamphuis, overleden in Borne 8 juni 1917 op 94-jarige leeftijd. Daarmee kom ik al wat dichterbij de familiegeschiedenis. De

acht kinderen werden met behulp van de website www.wiewaswie.nl al gauw gevonden. Evenals een aantal verdere gegevens. Het vierde kind Maria Meulenbroek trouwde 25 augustus 1905 met Johannes Oude Kamphuis. Dat huwelijk duurde slechts zo'n acht maanden want op 21 juni 1906 overleed de bruid. In 1910 trouwde Johannes met Gezina, jongere zus van Maria. Hij had daar dispensatie

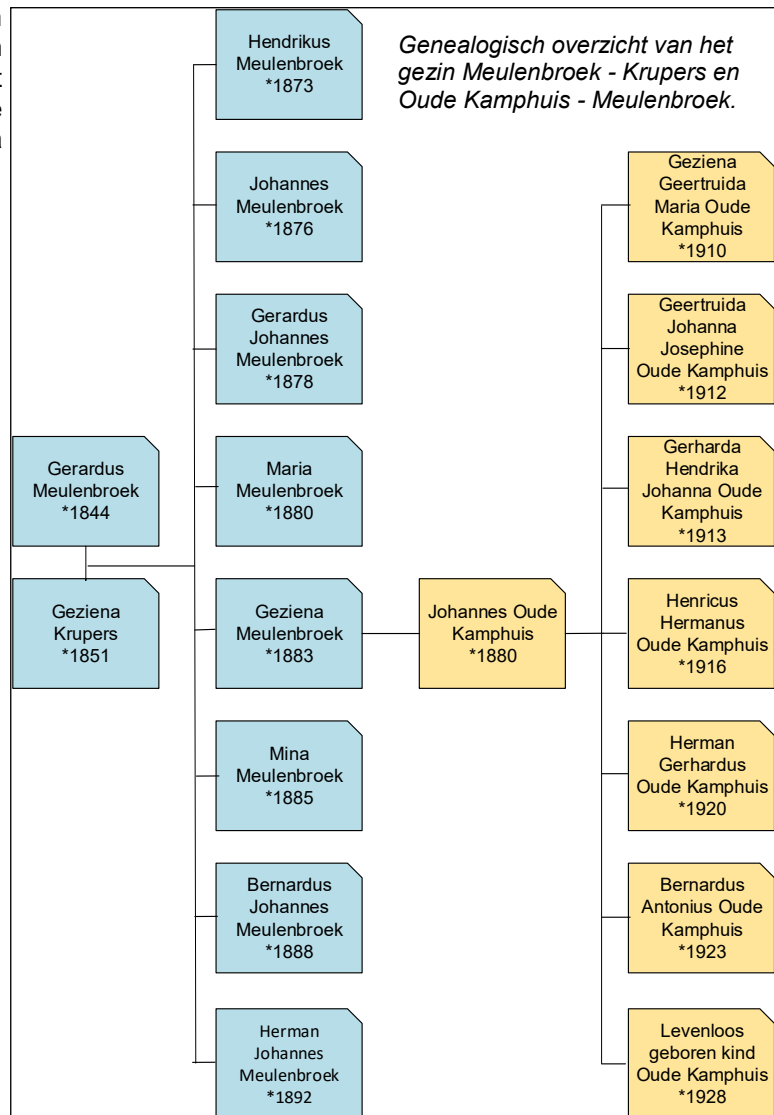

De trouwbrief van Gerardus Meulenbroek en Gezina Krupers uit 1871.

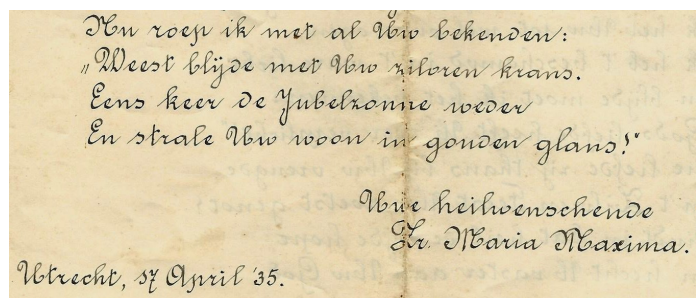
voor nodig. In 1935 wordt de zilveren bruiloft van Johan en Geziena gevierd en ter gelegenheid van dit heuglijke feit stuurt een familielid een prachtig gedicht met de aftiteling "Uwe heilwenshende Zr. Maria Maxima".

Dit kleine stukje familiegeschiedenis komt voornamelijk uit een oud sigarenblikje. Kun je nagaan wat er kan gebeuren met een verzameling familiegegevens van iemand die 30, 40 of misschien nog wel meer jaren bezig is met het verzamelen van foto's, documenten, diploma's, brieven, aktes, correspondentie, familieboekjes, voedselbonnen en bedenk er nog maar een aantal bij! Dergelijke familiearchieven komen wel eens beschikbaar na het overlijden van de maker en worden daarna mogelijk aan het HIP aangeboden. Heel eerlijk: natuurlijk zijn we daar blij mee maar eerlijk gezegd ook weer niet als daar voorwaarden aan verbonden worden. Bijvoorbeeld de voorwaarde dat een dergelijke schenking in z'n geheel volledig moet blijven. Daar kunnen wij dan helaas weinig of niets mee en zullen we met de schenker goede afspraken moeten maken hoe en onder welke voorwaarden we de schenking wél kunnen accepteren.

Tot slot: deze bijdrage naar aanleiding van een ontvangen sigarenblikje (zonder voorwaarden) van een klein stukje familiegeschiedenis kostte niet meer dan een paar uur. Een volledig familieverhaal kost

iets meer tijd! En kan ontzettend veel voldoening opleveren! Probeer het eens. En daar willen wij je op het HIP in de bibliotheek gaag een stukje verder bij helpen. P.S. Dat kartonnen doosje zat vol met religieuze plaatjes die, afhankelijk of er wel of geen tekst opstaat, uiteindelijk goed gedocumenteerd in zo'n prachtige paarse ordner "Bidprentjes", "Kerkelijke Nostalgie" of "Devotieplaatjes" terecht komen. Dat inmiddels lege kartonnen doosje? Verdwijnt na een ongetwijfeld lang leven roemloos in de prullenbak.

Het voorblad "Hulde aan het dierbaar zilveren echtbaar" en enkele zinnen uit het gedicht van Zr. Maria Maxima. Haar identiteit is helaas niet achterhaald.